

Kössler, Miloš: About Miloš Kössler

Karel Havlíček

Prof. Dr. Miloš Kössler zemřel

Matematika ve škole 11 (1961), pp. 570–571

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/501312>

Terms of use:

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library*
<http://dml.cz>

PROF. DR. MILOŠ KÖSSLER ZEMŘEL

Doc. Dr. KAREL HAVLÍČEK, Praha

Smutná zpráva o úmrtí profesora Kösslera překvapila všechny, kteří žili v jeho blízkosti. Byl čilý prakticky do poslední chvíle, odešel náhle 8. února 1961. Neztrácíme v něm jenom profesora Karlovy university, člena korespondenta Československé akademie věd, významného člena bývalé Královské české společnosti nauk, čestného člena a bývalého předsedu Jednoty čs. matematiků a fysiků (JČMF). Ztrácíme v něm také mimořádného učitele a ušlechtlého člověka, který svou humánní lidskostí a dobrotou byl všude

dobře znám. Jeho nekompromisní postoj proti nacismu dokresloval jeho charakter; v době okupace pracoval houževnatě v JČMF, kde vykonal velmi mnoho užitečné a plodné práce.

Prof. M. Kössler se narodil 19. června 1884 v Praze jako syn nezámožných rodičů. Brzy jej zaujaly krásy matematiky, jejímuž studiu se pak pilně věnoval. Studoval na naší universitě, na téže universitě, na které byl od roku 1922 mimořádným a od roku 1927 řádným profesorem matematiky. Byl žákem prof. K. Petra a brzy se stal našim hlavním reprezentantem v teorii funkcí komplexní proměnné. Ze 32 jeho původních vědeckých prací je většina věnována tomuto oboru. Upoutala ho zde otázka mocninných řad, teorie funkcí prostých a mnohé další partie. Druhou jeho zálibou byla teorie čísel; zajímal jej hlavně problém rozdělení prvočísel. V souvislosti s tím

vydal i několik prací o Riemannově funkci $\zeta(s) = \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{n^s}$, která má

k této teorii úzký vztah. Ve všech jmenovaných oborech docílil prof. Kössler výsledků, které trvale zaujaly místo v mezinárodní matematice. Obširnější zhodnocení této jeho činnosti najde čtenář v článku akademika V. Jarníka: Vědecké práce M. Kösslera, Časopis pro pěstování matematiky, roč. 80, Praha 1955, str. 106–117; tam je připojen i seznam publikací prof. Kösslera. Uvedený článek byl uveřejněn při příležitosti sedmdesátých narozenin prof. Kösslera.

Většinou našich učitelů je však prof. Kössler znám hlavně z jeho pedagogické činnosti. Kdo by nevzpomínal rád na mimořádně příjemné ovzduší, které vládlo při jeho universitních přednáškách. Nejen že sám dobře učil a že napsal výbornou učebnici Úvod do počtu diferenciálního (JČMF, Praha 1926), ale mnohému dal i leckterou pedagogickou radu; známy jsou v tomto směru jeho předválečné výklady matematiky pro učitele tehdejších měšťanských škol. Jeho postoj ke škole vyvěral ovšem z hlavního jeho povahového rysu, totiž z charakteristické láskyplnosti a dobroty srdce. Je to rys, který mnozí povrchní lidé snadno zaměňují za slabost. Je ovšem pravda, že studenti se před zkouškami u prof. Kösslera nikdy netřáslí strachem, ale nebylo to proto, že by jim snad prof. Kössler něco promíjel; víme dobře, že v případě nutnosti dovedl i on odkázat kandidáta do příslušných mezí. Jeho síla byla v tom, že u něho zkoušky byly přirozeným vyvrcholením pedagogického procesu. Byl-li celý semestr naplněn prací a radostí, nemohly pak být výsledky špatné. Prof. Kössler podával svým studentům matematiku zajímavě, přímo poutavě a dovedl si je přiblížit lidské stránce; docíloval toho vtipným výkladem, podmíněným rozsáhlými znalostmi, právě tak jako zájmem o sport či jiným lidským zájmem. Vedle vědy dovedl dát svým posluchačům také úsměv. I v tom zůstane nám prof. Kössler stále velkým vzorem.